

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَنْتَ مَا أُوجِي إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَا مِنْ أَمْرٍ مِثْلِ مُسْلِمٍ تَخَضَّرَهُ صَلَاةٌ مَكْتُوبَةٌ فَيُحْسِنُ وُضوءَهَا وَخُشوعَهَا وَرُكُوعَهَا
إِلَّا كَانَتْ كَفَّارَةً لِمَا قَبْلَهَا مِنَ الذُّنُوبِ مَا لَمْ يَأْتِ كَبِيرَةً وَذَلِكَ الدَّهْرُ كُلُّهُ.

BİR TEKELLÜF DEĞİL, NİMET OLARAK NAMAZ

Kardeşlerim!

Okuduğum âyet-i kerime'de Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “(Ey Muhammed!) Kitaptan sana vahyolunanı oku, namazı da dosdoğru kıl. Çünkü namaz, insanı hayâsızlıktan ve kötülükten alıkor. Allah'ı anmak (olan namaz) elbette en büyük ibadettir. Allah yaptıklarınızı biliyor.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “Bir Müslüman, farz bir namaz için abdest alıp bütün erkânına riayet ederek namaz kılsa, o namaz, büyük günah işlemedikçe, önceki günahlarına keffaret olur.”²

Kardeşlerim!

Efendimiz (s.a.s) bir gün ashabıyla sohbet ederken onlara şöyle bir soru sorar: “Birinizin kapısının önünden bir nehir aksa, günde beş defa o nehirde yıkansa vücudunda kir namına bir şey kalır mı?”

Sahabe, “Kalmaz Ey Allah'ın Resûlü” diye cevap verir. Bunun üzerine Kutlu Nebi (s.a.s), “İşte beş vakit namazın misâli budur. Kılınan bu namazlarla Allah günahları yok eder.”³ buyurur.

Kıymetli Müminler!

Namaz, Resûlullah Efendimiz (s.a.s)'in iki gözünün nuruydu.⁴ Namaz, onun için vazgeçilmez bir ibadet, terk edilemez bir kulluk ölçütüydü. Rahmet Elçisi'nin nazarında bu derece önemli olan namaz, bizi Allah'a kul olmaya davet eden ibadetlerin sultanıdır. Namaz, huzura duruş ve huzura kabuldür. Namaz, bize Rabbimizi, bize kendimizi hatırlatır. Namaz, bize sorumluluğumuzu, sınırlarımızı, müstakim oluşu, tevazuyu öğretir.

Kıblesi ile namaz, bir olan Allah'a yöneliştir. Kâbe eksenli bu yönelişle aynı zamanda müminlerin gönlünde manevi bir bağ ve birliktelik hâsıl olur.

Namaz, tekbiriyle rıza-ı Bari'den başka her şeyi terk ediştir. Dilimiz “Allahu ekber” derken, ellerimizle adeta dünyayı arkamıza alıp manevi yolculuğa başlarız.

Namaz, kıyâmıyla bir diriliş, Allah'ın huzurunda duruştur; saf tuttukça safâ bulur her gönül, esrâr-ı zikrullâh ile. Kıraatiyle namaz, O'na en içten senâ ve yakarıştır; her günahtan paklanır insan, ezkâr-ı zikrullâh ile.

Namaz, rükûsuyla yalnız Allah'a teslim oluştur; secdesiyle, kulluğun zirvesine varıştır. Kibir kulelerimizden inip yerle bulduğumuz an mirâciyemizdir. Başımız secdeye her vardığında bütün bencilliklerimizi bertaraf eder; Rabbimize en yakın olmanın hazzına ereriz.⁵

Kardeşlerim!

Namaz, dünyanın türlü hengâmeleri içerisinde kaybolmaya yüz tutan benliğimizi, gönlümüzü yeniden ihya ve inşa etmektir. Çoğu zaman kalabalıklar içerisinde yalnızlaşan ruhumuzun yoldaşdır namaz.

Cennetin anahtarı olan namaz, şu fâni dünyanın ebediyete uzanan kârıdır. Namaz bir nurdur, yolunu aydınlatır müminin. Günaha kalkandır, doğru yolda rehberidir kendisini kılınan.

Hikmetleri ile insanı kötülük ve hayâsızlıktan alıkoyan en büyük ibadettir namaz. Rabbimizi anmanın adıdır; O'na vuslat köprüsü, bir gönül burağıdır namaz.

Kardeşlerim!

Namazlarımız, bizim miracımız, bizim gönül burağıımız olabiliyor mu? Kıyamette ilk hesaba çekileceğimiz konu olan namaza,⁶ yüzümüzü ağartacak özeni gösterebiliyor muyuz? “Allahu ekber” nidaları yankılanırken, davetin Allah'tan geldiği bilinciyle kıyama durabiliyor muyuz? Miraçtaymış gibi huşû içerisinde secdelere varabiliyor muyuz? Namazı bir külfet değil, nimet olarak görebiliyor muyuz?

Hutbemi İbrahim Efendimizin Kur'an'da yankılanan şu duası ile bitirmek istiyorum:

“Rabbim! Beni ve çocuklarımı namaz kılınlardan eyle. Rabbimiz! Duamı kabul buyur. Hesap görülecek günde, beni, anamı babamı ve inananları bağışla.”⁷

¹ Ankebût, 29/45.

² Müslim, Tahâre, 7.

³ Müslim, Mesâcid, 283.

⁴ Nesâî, İsrâti'n-nisâ, 1.

⁵ Müslim, Salât, 215.

⁶ Nesâî, Muhârebe, 2.

⁷ İbrâhim, 14/40-41.